

Kırk Yamalı Heybem

– EMİ ÖZTÜRK · 23 Temmuz 2012

bu gece sığınmak istedim sana
insafsız yargılama beni
suskun dillerinin imgesi gözlerinde haykırıyor
lacivert geceleri süpürür saçımın her bir teli
soluksuz nefesim gidişine kahrolurken

gönlünü avuturmu üç günlük yalancı baharlar
ben ki,kıraç bozkırlarında açan bir gelincik dalıydım
hoyratça kopardın yapraklarımı
acımadan bastın geçtin sevdamin üstüne
bir avuç yüreğimden kan damlıyor kan

kayıp şehrin sokaklarında dolaşan bir avareyim şimdi
gönül heybem yırtılmış,kırk yamada vursam dikiş tutmuyor
ne varsa içinde kaybediyorum yavaş yavaş
heybemin sol köşesinde,senli anılarım var
ne seni ne senli geçen anılarımı unutamadım unutamam

zaman unutmayı değil,alışmayı öğretir insana sevgilim
ben unutmadım unuta biliyorsan sen unut
sür namlunun ucuna kurşunu çek alımdan vur beni
toprağa düşen her damla kanım yinede seni ister seni

Emine Öztürk